

A sártengerben jártak

Ismeretes, hogy májusban az olaszországi Sarno területén óriási „sárlavina” pusztított. Magyarországról három mentőcsapat is kint járt a polgári védelem anyagi támogatásával, hogy részt vegyenek a mentő munkákban. Rövid visszpillantásunkban ezekre a napokra emlékezünk a helyszínen jártak közérdekű kérdésével.

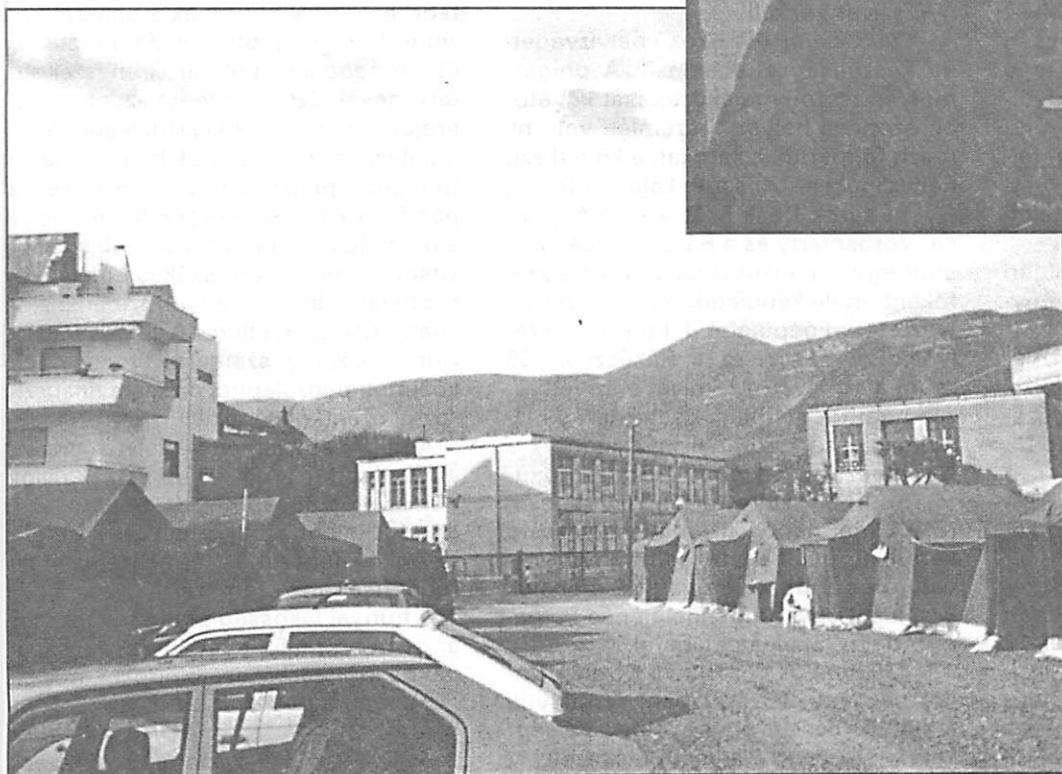
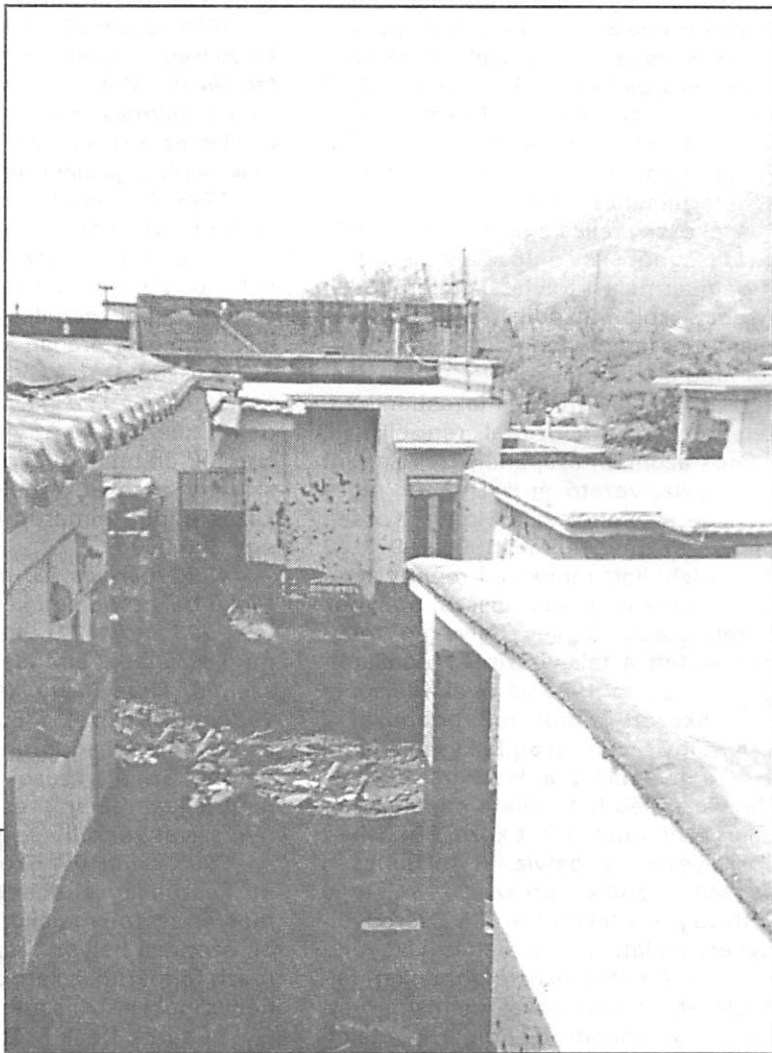
Fehérvárról Sarnoba

A székesfehérvári *Pavelcze László*, a Speciális Mentők vezetője úgyszintén a helyszínen járt csapatával és két mentőkutyájukkal. Olasz barátjuk vette fel a kapcsolatot a nápolyi tűzoltókkal és -ellentétben az országos lapokban megjelentekkel- hivatalos meghívás után utaztak ki a kárhelyre. Speciális, nehéz és terebélyes mentőfelszerelésük miatt két gépkocsival mentek.

Egy tűzoltóhelikopterről nézték végig a sár pusztítását, amint hétszáz méteres sávban letarolt mindent. Tizenegy napon keresztül keresték a túlélőket, de sajnos csak halottakat találtak, szám szerint tizenhetet. Kutyáik jelzik, ha élő, ha eszméletlent és ha holtat találnak. De jelzett az egyik négylábú mentő túlélő macskát, valamint egy hűtőszekrényt is kiástak jelzés alapján, amelyben a hús romladozott.

Segítségként a Fejér megyei polgári védelmeseiktől kaptak védőruhát, de a 208 ezer forintos üzemanyagköltséget is a PVOP térítette nekik.

A kinti tapasztalataikról elmondta a fiatal mentő, hogy nyolc nap után mindenképpen indokolt a csere. Elfárad az ember, megviselődik a test és a lélek a sok szörnyűségben.

A kutyák még hamarabb kimerülnek. Ők ezt a váltást nem tudták megoldani.

Személyes élményeiről pedig azt mondta, hogy sosem felejtí el azt a nénit, aki megcsókolta őt, amikor megtalálta a fiát a romok alatt. Nem élt ugyan, de legalább meg tudta neki adni a végtisztességet. Aztán mindig emlékezni fog arra a videofelvételre, amelyen a helyi televíziósok megörökíteték a *Villa Málta* nevű háromszintes épület letarolását. Megemelte a sár, megfordította, romba döntötte, majd el is temette.

R. S.

A sár

Sár öntötte el a harmincöt ezer lakosú olasz kisváros, Sarno egy részét. Mint azt *Manga Mihály*, a *Központi Különleges Mentőszolgálat* vezetője lapunknak elmondta, a Magyar Távíratí Irodán keresztül értesült a sárlavináról. Felajánlották segítségüket az olasz nagykövetségnek, de az olasz hatóságok nem kérték meg őket erre. Az, ekkor már kint tartózkodó másik magyar mentőalakulat vezetője, *Pavelcze László* üzent nekik, hogy menjenek, elkel a segítség, nagy a baj.

Mivel nem kellett nehéz felszereléseket szállítaniuk, repülővel mentek ki Rómá-

ba, onnan pedig autóval *Sarnoba*. S hogy mi okozta a sárhálát? Manga úr elmondta, hogy ennek nagyon prózai oka van. Eszerint a környékbeli pásztorok módszeresen felgyújtották a környező erdőket, hogy nagyobbak legyenek a legeltetésre alkalmas területek. Hiányzott tehát a növényzet, amely megfoghatta volna a nagy eszések következtében felázott földet. Sávokban csúszott meg a sár, rá a városra. Az iszonyatos tömegű és súlyú fekete folyó mindent és mindenkét elsodort, majd megfojtott. Letarolt egy lakótelepet, romokba döntötte majd lefojtotta azt. Utána pedig hamar megszáradt, esélyt sem hagyva a bentrekedteknek a túlélésre. A lakásban tartózkodó embereket nekinyomta a falnak, azután pedig szinte szétszakította őket. Szám szerint nem tudni, hányan haltak meg, becslések szerint háromszázan, a magyarok ottlétekor száznegyvenet találtak meg. Ahogy odaért a Manga Mihály vezette csoport, a helyi hatóságok azonnal bevonták őket a mentésbe. A lakosság pedig barátként üdvözölte a magyar segítőkét. Közben a sár vályoggá száradt, ezért inkább csak a nehézföldgépek után tudtak keresni. Tudták, hogy nem túl sok esély van arra, hogy sok túlélőt találjanak, de a hozzátartozók nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy halottjukat méltóképpen eltemethessék. A Nap igencsak kiderült, 35 fokban kellett dolgozniuk, a páratartalom is meglehetősen magas volt.

Ottjártukkor egy túlélő volt, egy férfi, akit a pincében csak derékig temetett be a sár. A több szervezetből verbuválódott, összesen tizenhét magyar mentő (és kutyáik) nemzetközi megítélése igen jó volt. És ez a siker részben a polgári védelem is, hiszen az útiköltség nagyrésztét most is mi finanszíroztuk.

Radosza

A miskolciak munkája

Az olaszországi tragédia helyszínén május 10 és 15 között két kutyával – s azok vezetőivel – két alpinistával és a segítő tolmáccsal kint dolgozott a *Lehoczki László* vezette miskolci különleges mentőszolgálat is. Ezekről az eredményekről beszélgettünk.

– A tragédia hatodik napján kerülünk ki. Először a brüsszeli központot keresztül és személyes ismerősökön keresztül igyekeztünk információkat szerezni arról, hogy pontosan hol tartanak a munkák. Az indulás előtti éjszaka még egy barlangi segítségkérési hívásnak tettünk eleget.

A tragikus helyszín rettenetes képeit annak idején és azóta is sokszor leírták már. Ezért inkább – a gyakorlati tapasztalatok

birtokában – a tanulságokról szeretnénk szót váltani.

– Természetesen mindenki tudta, hogy élő személyek megtalálására csak nagyon kicsi az esély. Mégis nagyon fontos volt a terület feltárása, a mentés meggyorsítása. Öt kárhely volt, s ahová minket irányítottak ott 30 ház volt a sár alatt. Időközben az iszap felső rétege – 20-25 cm mélységig – megszáradt. A kutya ezért csak ott tudott dolgozni, ahol a gép „feltép- te” ezt a réteget.

– *A magyar mentő egységek költségeit a polgári védelem fedezte. Ezért úgy gondolom elvárható lett volna, hogy a médiának adott nyilatkozatokban nagyobb hangsúlyt kapjon a pv segítsége is.*

– Sajnos ez nem rajtunk múlt. ATV.2 például 15 perces telefoninterjút vett fel velem. De abban a néhány másodperces műsorban már szó se volt arról, hogy milyen a kapcsolatunk a pv-vel. Pedig ott is elmondtam, hogy a megyei és az országos parancsnokság mindenben támogatja a munkánkat.

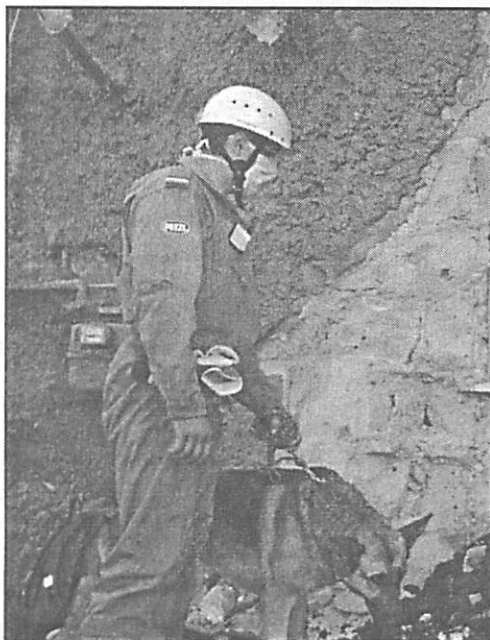
– Nemcsak a polgári védelmi alapítvány anyagi segítségére gondolok, de például a pv biztosítja a gépkocsit is számunkra. Az alapítvány szerelte fel a szükséges eszközökkel. Egyáltalán a polgári védelem koordinációja mellett végezzük a feladatainkat. Szükség esetén ugyanis az országos, illetve a megyei ügyelet riaszt bennünket.

– *Persze felvetődik a kérdés: van – e értelme – a jó értelmű reklámon kívül – a kairói, a szlovákiai vagy az olaszországihoz hasonló területeken való megjelenéshez? Egyáltalán vajon nem lehet – e – talán nagyobb – szükség esetenként idehaza is egy-egy tragikus helyzet felszámolására?*

– A végén kezdem a választ. A mi egységünk elsődleges beavatkozásra képes, azonnal riasztható. És a nemzetközi munka során is mindig marad itthon hasonló felkészültségű csapat. Akár arra, hogy felvegye a munkát, akár arra – hogy ha szükség – megoldja a váltást.

– Ami pedig a kérdés első részét illeti, hadd mondjam el. A nemzetközi megmérettetésen kívül nagyon fontos az „éles” helyzetben való rutinszerzés. Azt pedig csak sajnáljuk, hogy eddig csak Ön érdeklődött a munka jelentőségéről. Jó lett volna például akár kairó után, akár az olasz munka után, ha a tapasztalatainkról például ha előadási szinten is beszámolhattunk volna a szaktisztéknek, hiszen modellezni lehetne azokat a tapasztalatokat, amelyeket – akarva – akaratlanul – összegyűjtünk.

T. K.

AZ Országos Parancsnokság döntéshozó testülete, a *Felsőszintű Vezetői Kabinet* ügyrendjének megfelelően ez év márciusában megtartotta I. negyedévi ülését. Feladatául tűzte, hogy az előzőleg megkért témajegyzéki javaslatokat áttekintse, szükség esetén korrigálja, illetve elfogadja. A témajegyzék alapján március hónapra összesen 7, többségében önálló napirendi pontot kívántunk megbeszélni nemcsak a kabinet állandó tagjai részéről, hanem meghívott témafelelősök, illetve előterjesztők segítségével.

A napirendi pontok közül, bár elvileg nincs kevésbé fontos kérdés mégis néhányat kiemelnék. Így:

– a polgári védelmi szervezetek korszerűsített elvi állománytáblázatainak a megvitatása, témafelelős *Hoffer Imre* főosztályvezető;

– a fővárosi polgári védelmi központi rendeltetésű mentőszervezet szervezete, rendeltetése és alkalmazási elvei, témafelelős *Benkovic Zoltán* pv ezds., fővárosi parancsnok;

– a *PV Oktatási Központ* önálló intézményként történő működtetésének lehetőségei, témafelelős *dr. Gáspár János* pv ezds., főosztályvezető, mb. főig.

– a *Polgári Védelmi Országos Parancsnokság* 4 éves gördülő feladat-terve az 1998-2001. közötti időszakra, témafelelős *dr. Gáspár János* pv ezds., főosztályvezető, mb. főig.

Napirenden volt még a ZMNE védelmi igazgatási szak indításával kapcsolatos feladatok, továbbá a hivatásos és közalkalmazotti állomány 1998. évi illetmény emelésének végrehajtása.

Orovecz István pv vezérőrnagy, országos parancsnok megnyitója után *Seemann László* titkárságvezető (a Kabinetiroda vezetője) terjesztette elő a március-június hónapokra tervezett témajegyzéket, melynek során úgy ítélte meg, hogy várhatóan május hónapban egy soron kívüli ülést is kell tartani. A kabinet a témajegyzéket elfogadta és a következőkben a fent jelzett napirendi pontokat vitatta meg.

Hoffer Imre főosztályvezető emlékeztetett arra, hogy a kidolgozott anyag már előzetes véleményeken